

DAVID PRATER

ÖVERGÅNGEN

DAVID PRATER

ÖVERGÅNGEN

TEN POEMS

Översättning

Linda Bönström & Boel Schenlaer

ACKNOWLEDGEMENTS

'Spring*' was first published in *Southerly* (Australia, 2005). 'Abstract Moon' was first published online in *Mirage* (USA, 2006). 'We Are Living' first appeared in *We Will Disappear* (papertiger media, 2007). 'Cute' was first published online in *Blackbox Manifold* (UK) and later in print in *Best Australian Poems* (Black Inc, 2011). 'TL;DR', 'Övergången' and 'Sunshine For Kim Dae Jung' were first published online in *Jacket* (USA, 2011). 'Kus' was the winner of the 2007 June Shenfield Poetry Award (Swinburne University of Technology, Melbourne). An audio version of 'That's Buddha', performed live at the Festival Voix d'Amériques in Montreal in 2009, appeared in *Going Down Swinging* (Australia, 2010). 'Come With Me, Through' first appeared in a privately distributed chapbook made as part of the Final Friday readings series in Sydney, Australia (2010).

Swedish translations by Linda Bönström & Boel Schenlaer

Cover image: Kathleen Asjes, 'Björkholmen 1' (2011)

© David Prater 2011, 2012
daveydreamnation.com

STIPPEN PRESS
press.stippen.org

*

ÖVERGÅNGEN

ABSTRAKT MÅNE
(ABSTRACT MOON)

VÅR*
(SPRING*)

KYSS
(KUS)

VI BOR
(WE ARE LIVING)

DET ÄR BUDDHA
(THAT'S BUDDHA)

SÖT
(CUTE)

TL;DR (FÖR LANG; LÄSTE INTE)
(TL;DR)

SOLSKEN FÖR KIM DAE-JUNG
(SUNSHINE FOR KIM DAE JUNG)

KOM MED MIG, IGENOM
(COME WITH ME, THROUGH)

ÖVERGÅNGEN

*

ÖVERGÅNGEN

Det här är fasan du behöver för att komma igenom
mycket snabbt nu. Det är redan för sent att åberopa
okunnighet, eller ett undantagsfall. Du har virrat in i
den grå zonen mellan faktorer av omsorg. Å ena
sidan: noll. Å den andra: ingen. Någon
kommer strax att knacka dig på axeln, fråga efter
något: papper, identitet, droger. Det spelar ingen
direkt roll vad de vill, bara hur du
reagerar. Det måste ske i tid. Det måste verka vardagligt,
bortom all ansträngning. Du måste bete dig som om du verkligen
inte bryr dig. Det är bra. Det är väldigt,
väldigt bra. Som belöning, ta vara på de två bifogade
bussbiljetterna, enkel resa. Den första kommer att ta dig
till stationen. Den andra har redan gått ut.

ABSTRAKT MÅNE

Vi är planeter. Några härdar ut. Andra smälter, eller går ur sin bana, snurrtoppar. Jag är en av dem. Den här dikten är min splitternya abstrakta måne, en satellit med märklig attraktion som får humör att stiga och falla i vågor, abstrakta tidvågor.

Sanningen är, att vid trävarven, är även fiskarmännen gudar. I varje plastink, offergåvor till månen. Varje krok är ett hopp eller bön; varje kast är en arm runt skuldran hos en tårögd främling. Jag är en av dem.

Blixten är en sorts dikt, en sång sjungen av molnen när de gnuggar sig mot varandra. Jag är en av dem. Skor på kullerstenar, Ord i vinden. Fråga någon om de skulle ha något emot att gå sakta. Vem vet, de kanske bara säger adjö.

Vi är abstrakta i varandras ögon. Det är okej. Du kommer hitta en blomma i Dimman; Jag kan redan höra små Vita träd. Händer håller fast vid oss. Du är den sortens människa som ser En ensam måne. Jag är också en av dem.

ABSTRACT MOON

We are planets. Some endure. Others melt, or spin off course, like tops. I'm one of those. This poem is my brand new abstract moon, a satellite whose strange attraction causes moods to rise and fall like waves, abstract tides.

The truth is, by the wooden wharves, even fishermen are gods. Inside each plastic bucket, offerings to the moon. Each hook's a hope or prayer; every cast an arm around the shoulder of a tearful stranger. I'm one of those.

Lightning is a kind of poem, a song sung by clouds as they rub together. I'm one of those. Shoes on cobbles, words on the wind. Ask somebody if they'd mind walking slowly. Who knows, they might just say goodbye.

We're abstracts in each other's eye. That's okay. You'll find a flower in the smog; I can already hear little white trees. Hands hold onto us. You're the kind of person who sees a single moon. I'm one of those too.

VÅR

Våren inslagen i trasor känner desperationen
I mina slag i våra dagdrömmar*
talar till oss utan munnar
blåslagna harmonier

Dina mjukaste ljud ända fram men de når mig inte ännu
du är en frusen flod & jag en båt*
järnfrost & hämndlysten
spottande rök

ögonblicket dina ord blir en fågel & flyger
till och med rykten blir upptända som sanningen*
målad på ett fönster
åskan bleknar

Våren du är en röklock blåst på tvären
& en skog genomskjuten med ångande spar*
eller kulor som skakar solen
ljus som hamrar

tusen rastlösa revolutioner under dina vingar
när jag sover föds ett barn*
utan att veta hur man springer inte
i min dröm

& du ska komma tillbaka snart likt ett stenregn
mot dörrsprånget av min kärlek*
på glänt men din charm & ljus!
Jag ropar ut!

SPRING*

spring wrapped in shrouds feel the desperation
of my punches in our daydreams*
speak to us without mouths
bruised harmonies

your soft sounds reach but do not enter me yet
you are a frozen river & i a boat*
ice-locked & vengeful
spewing steam

the moment your word becomes a bird & takes flight
even rumour turns on like the truth*
painted on a window
thunder pines

spring you are a curl of smoke blown diagonally
& a forest shot through with vapour trails*
or bullets that tremble sun
light hammers

a thousand restless revolutions in your wings
when i sleep a child is born*
not knowing how to run not
in my dream

& you'll come again soon like a rain of stones
against the doorway of my love*
ajar but your sweetness & light!
i cry out!

KYSS

& om jag någonsin lär mig ett enda ord holländska
som i verkligen lär sig lär sig förstå kroppen
då skulle det enda ord jag vill lära mig
vara *kus* detta vackra ord för en kyss
eller är det att kyssa som i verbet att vara
att vara en främling i munnen av ett
annat språk ett annat sätt att
andas är trots allt inte bara ett
annat sätt att skriva ett språk
sättet hjärnan andas luft &
skapar verkliga koncept som att
vara som i jag är eller vi är de är inte

& sedan gå vidare till att veta plural
som i *kussen* verbet ihopparat till att bli
ett par kyssar mot mina läppar som
i rundningen av detta chokladägg
att känna avståndet mellan två kyssar
& förstå möjligheten av att
andas in meningsfullhet i choklad
honor eller ordälskare på holländska
trots allt finns det flera sammanträffanden på
våra språk som vilar sig mot
varandra likt två trötta cyklister
för alltid kyssandes på en tyst cykelbana

& att känna till rymden av detta utrymme
den fysiska meningen av ett ord inte
menat att leva i ett uppslagsverk men i
munnen för flytta in hos holländskan
likt stjärnor genom utforskad rymd
är trots allt inte språk som ett skinande
rymdskepp för alltid tumlande framåt
kyssen kyssarna att vara det att vara
ljusa & exploderande stjärnor våra liv
fulla med kurviga statiska ord vi önskar
flytta mellan stationer på
rymdlinjer vår destination kyssen

& om jag någonsin lär mig ordet för *kus*
på mitt eget halva språk i vilket
jag kunde ha fötts till att vara att inte
bli hörd att tala utan att höra
smackljudet av den kyssen mot
fönstret till rymden att höra det nalkas
eller att avgå kanske vid ankomst
jag kommer andas luften som kallas holländsk
& veta hastigheten på den på den privata kyssen
mellan kyssarna lika mjuka som skuggor
födda på läpparna upplösta på vad som känns in i
att vara varande jag är att kyssande är att vara levande.

KUS

& if i ever do learn a word of dutch
as in really learn it learn its body
then the only word i want to know
is *kus* this beautiful word for a kiss
or is it to kiss as in the verb to be
to be a stranger in the mouth of
another language another way of
breathing after all isn't that just
another way of writing language
the way the mind breathes air &
creates tangible concepts like to
be as in i am or we are they're not

& then to move on to know plurals
as in *kussen* the verb couple to be
a pair of kisses against my lips as
in the curve of this chocolate egg
to know space between two kisses
& to understand the possibility of
breathing meaning into chocolate
chickens or word lovers in dutch
after all there are several points at
which our languages rest against
each other like two tired bicyclists
kissing forever in a quiet lane

& to know the space of this space
the physical meaning of a word not
meant to live in a dictionary but in
the mouth to move through dutch
like stars through unexplored space
after all isn't language like a shiny
spaceship forever tumbling toward
the *kus* the *kussen* the be the to be
bright & exploding stars our lives
full of curved static words we wish
to move between like stations on
space lines our destination *kussen*

& if i ever learn the word for *kus*
in my own half language in which
i could have been born to be to not
be heard to speak without hearing
the smack of that *kus* against the
porthole of space to hear it coming
or departing perhaps upon arrival
i will breathe that air called dutch
& know its velocity its private *kus*
in between *kussen* as soft as shadows
born of lips parse what is felt into
being to be i am to kiss to be alive

VI BOR

En gång försvann jag ut genom ett fönster du
Lämnat öppet. Jag gick tillbaka till utrymmet där vi
En gång bodde. Du sade kom inte tillbaka.

Vi återvände efter mörkret till platsen där
Ljuset förvarades. Du irrade bort dig bland sådant vi
Glömt bort. Jag sade oroa dig inte.

Lever vi eller går vi bara runt? Du
Uppfattade mörkret i mina ord. Kanske vi
Bara låtsas andas, tänkte jag.

Levande ting flög runt oss. Någonstans
Kunde jag höra henne sjunga. Ljuset gick på likt ett
Levande öga som andas. Du blinkade, en gång.

Vi stängde fönstret. Ljuden stängdes
Av likt ögon eller liv. Då i det mörkret
Höll vi ut våra händer. Vart var vi?

Lyssnar du? Kan du koncentrera dig
På denna sista instruktion? Se till att dina ögon
Är öppna. Kan du se vägen framöver?

Inget ting svarade. Synen försvann.
Att rita kryptiska kross på de osynliga väggarna
Som ingen mänsklig hand hade rört vid, jag andades.

Längre än natten, vår resa
Upprepades under stjärnorna. Dina suckar var till och med
Längre än livstider. Vi andades inte.

Död som en frostig gren, eller fågeln,
Dina fotsteg upphörde. Tystanden, likt en
Död klocka i en byggnad. Jag kände ingen oro.

När vi väl lever är vi inte längre
Döda. Jag viskade dessa ord till mig själv.
En gång i tiden, andades du fortfarande.

WE ARE LIVING

Once I disappeared through a window you
Left open. I went back to the space where we
Once lived. You said don't come back.

We returned after dark to the place where
Lights were kept. You lost your way amongst things
We had forgotten about. I said don't worry.

Are we living or just walking around? You
Perceived the darkness in my words. Perhaps we
Are only pretending to breathe, I thought.

Living things flew around us. Somewhere
I could hear singing. The lights came on like a
Living, breathing eye. You blinked, once.

We closed the window. Sounds switched
Off like eyes or lives. Then in that darkness
We held out our hands. Where were we?

Are you listening? Can you concentrate
On this final instruction? Make sure your eyes
Are open. Can you see the way ahead?

No thing answered. Sight disappeared.
Drawing cryptic crosses on the invisible walls
No human hand had touched, I breathed.

Longer than the night, our journey was
Repeated under stars. Your sighs were even
Longer than lifetimes. We didn't breathe.

Dead as a frosted bough, or the bird,
Your footsteps ceased. The silence, like a
Dead bell in a building. I didn't worry.

Once we are living we are no longer
Dead. I whispered these words to myself.
Once upon a time, you still breathed.

DET ÄR BUDDHA

När det regnar non-stop i tjugofyra timmar
är det Buddha.

Både regnet och att det blir ett slut på regnandet,
och friskheten efteråt är också Buddha.

När du går bredvid sjön,
kommer du att hitta Buddha i vattnet,
förklädd till en gyllene ko.

Både sjön och kameran du använder
för att ta bilder av kon
är Buddha.

Det börjar kännas som om allting är Buddha.
Det är också Buddha.

När kockarna vid den asiatiska restaurangen
skrattar åt hur du äter din mat,
är det Buddha.

När graffittiväggar försvinner över natten, för
att bli ersatta av mängder av tegelstenar,
är också det Buddha.

Det börjar kännas som om allt är Buddha.
Och det är Buddha.

När du dansar, är Buddha din DJ.
När du ler, trycker Buddha ut dina mungipor.
När du kysser, har du Buddhas tunga inuti din mun.

Och när du förälskar dig, kommer du finna Buddha
sittande på små kuddar inuti ditt hjärta,
ätande KFC.
Är du redo?

Det börjar kännas som om allting är Buddha.
Och det är Buddha.

Det är Buddha.

THAT'S BUDDHA

When it rains non-stop for twenty four hours,
that's Buddha.

Both the rain and the ending of the rain,
after which the freshness is Buddha, too.

When you walk beside the lake,
You will find Buddha in the water,
disguised as a golden cow.

Both the lake and the camera you use
to take a picture of the cow
are Buddha.

It begins to feel as if everything is Buddha.
That's also Buddha.

When the cooks at the dumpling restaurant
laugh at the way you eat your food,
that's Buddha.

When graffiti walls disappear overnight, only
to be replaced by acres of bricks,
that's also Buddha.

It begins to feel as if everything is Buddha.
And that's Buddha.

When you dance, Buddha is your DJ.
When you smile, Buddha's pushing at the corners of your mouth.
When you kiss, that's Buddha's tongue inside your mouth.

And when you fall in love, you will find Buddha
sitting on a small cushion inside your heart,
eating KFC.
Are you ready?

It begins to feel as if everything is Buddha.
And that's Buddha.

That's Buddha.

SÖT

... the cute and loving appreciation of my book and me by them in Australia has gone right to my heart.
Walt Whitman till Bernard O'Dowd, 1892

Jag önskar verkligen sända minnen och kärlek till dig
& hur mår din mor bernard mår hon bra? Jag hoppas verkligen det

(trots att jag aldrig mött henne eller ert goda själv men likväl
sänd henne mina hälsningar & säg åt henne att vattna sina prästkragar ofta

& är allt väl med fred woods? Jag hoppas verkligen att hans blåmärken snart är borta
(vad som hände med honom kan trots allt jag inte heller berätta

& unge jim hartigan mår han också bra? Jag hoppas verkligen det
var snäll och sänd honom mina bästa hälsningar & lösningen

på denna veckas korsord som bifogas & ada hoppas jag
mår bra du talar så väl om henne jag undrar huruvida hon är

din fru på riktigt trots allt dra nu inte några förhastade
slutsatser bernard jag kan bara döma efter vad du berättar

angående dina tarmsrörelser bernard är de regelbundna
jag ber så för dig du ska veta mina synpunkter i den här frågan torkade plommon och

kärnmjök (tillräckligt sagt eva antar jag mår bra? Åh
jag hoppas det & som jag vet nu hon är mycket söt på det fotot

du nämnde det bifogade kom aldrig fram tyvärr
fortfarande ser jag henne ganska bra härifrån & väldigt söt är hon

& hennes föräldrar herr och fru fryer är båda fina? Jag hoppas det
var snäll och hälsa vänligt till kära herr fryer mina uppriktiga

gratulationer till att vunnit bridgeturningarna &
fråga inte hur jag käner till den! Säga till ted att han är efterlyst i flera

stater här (jag är säker på att han fattar skämtet det är personligt
jag minns inte vem louie är men var vänlig skicka honom eller henne

varma hälsningar & till sist tom touchstone som jag inte kan
placera (nej jag får inget men antar & hoppas han

mår bra jag antar att det var allt men säger också hej till andra vänner inte
nämnda som husdjuren katterna mjölkmannen (åh han är en snygg en

CUTE

... the cute and loving appreciation of my book and me by them in Australia has gone right to my heart.
Walt Whitman to Bernard O'Dowd, 1892

i wish to specifically send remembrances & love to you
& how is your mother bernard is she well? i do hope so

(tho i've never met her or your good self nevertheless
send her my regards & tell her water the daisies often

& fred woods is well? i do hope his bruises heal soon
(tho what happened to him i can't tell either no matter

& young jim hartigan is he likewise well? i do hope so
but please do send him my best regards & the solution

to this week's crossword is enclosed & ada i do hope is
well you speak so highly of her i wonder whether she's

not your real wife after all now don't go jumping to
conclusions bernard i can only go by what you tell me

about your bowel movements bernard are they regular
i pray so for you know my views on this issue prunes &

buttermilk (enough said eva i presume she's well? oh
i hope so & as i know now she's very cute in that photo

you mention enclosing never did arrive unfortunately
still i see her pretty well from here & very cute she is

& her parents mr & mrs fryer are both cute? i hope so
please also kindly pass on to dear mr fryer my sincere

congratulations on winning the bridge tournament &
don't ask how i know! tell ted he's wanted in several

states over here (i'm sure he'll get the joke it's private
i don't recall who louie is but please send him or her

fond salutations & finally tom touchstone who i can't
place (no i'm getting nothing but suppose & hope he

is well i guess that's all but hi also to other friends not
named e.g. pet cats the milkman (oh he is a cute one

TL;DR *

Dina dikter är för långa; jag läser dem inte
(ärligt talat har jag knappt energi att scrolla...
det här intranätformatet är så opassande
för alla roller någon roll, förutom spanare och troll.

Ditt liv har pågått alldeles för länge; jag kan inte
läsa mellan raderna, kan inte förmå mig själv
att tänka, faktiskt, inte om någonting alls.
Men som de säger du har fortfarande hälsan

& tänk bara på alla bittar du inte kommer
använda i framtiden. Jag är för lat; Jag orkade inte
kolla först innan jag hamrade
iväg på tangenterna. Men jag bryr mig inte & kommer inte
att stanna länge. Faktiskt, jag har redan gått,
vidare till min nästa blogg. För sent!

Dumma rimmare!

** Too long; didn't read (För lång; läste inte).*

TL;DR*

Your poems are too long; I don't read them
(in fact I barely have the energy to scroll ...
this intranetting format being so unsuited
to any role, except that of lurker &/or troll.

Your life has gone on far too long; I can't
read between its lines, can't bring myself
to think, in fact, of anything at all to bray.
But as they say you've still got your health,

& just think of all the bits you won't need to
expend in the future. I'm too lazy; I didn't
bother checking first before hammering
away at the keys. But I don't care & won't

be staying long. In fact I'm already gone,
on to my next blog. Too late,

dumb rhymer!

** Too long; didn't read.*

SOLSKEN FÖR KIM DAE-JUNG

den dagen du dog hörde jag helikoptrar
& jetplan som flög över seouls gamla huvud
solen var stekande het och brände ner
teheran-ro & stålgatorna i gangnam
var fyllda av unga flickor med paraplyer
vid tunnelbaneentrén höll en ung man
en äldre man om händerna han skrev
någonting i ett litet block, båda såg ledsna
ut för något men jag visste att det inte var
på grund av dig; & när jag gick nedför trapporna på väg
ner i tunnelbanestationen tittade jag på flickor som kom upp
med handväskor som täckte deras bakdelar för att
förhindra tjuvtitten under kjolen & de kameror
jag nyligen läst om blir fler ...
jag visste att du just hade dött & hur
kunde någon här ha den vetskapen
men det gjorde mig ledsen hur som helt att tänka
på ditt långa & otroliga liv & livet
för gwangjufolket som är så olikt från
det liv flickan har hon går genom gangnam
hon bär en ansiktsmask inte för att hon har influensa
utan på grund av ett besök nyligen hos ansiktsdoktorn
& det är inte hennes fel & jag vet ingenting
om hennes liv men jag undrar vad poängen är
med allt detta trots att jag inte förväntar mig ett svar
från henne för att inte tala om någon här jag måste hitta mina
egna grunder för livet & gå vidare inom mig,
jag måste sluta tänka på sorgliga saker som
fotot av dig och kim jong-il, hand i
hand till sist, medan ko un tittade på; jag måste tro
på någon sfär av frihet där
flickor kan gå omkring med korta kjolar
& hålla paraplyer för att skydda sina blekta
ansikten från den skadliga gamla solens gamma strålar
& pojkar måste inte göra sin tjugosex
månader & gamla kvinnor behöver inte leva i
källarvåningar & kravla uppför trapporna
& ingen försöker stjäla blicken upp under kjolen hos
någon alls & sjabbiga gamla mattor täckta med röd
chilli utlagda för att torka kan bli lämnade mitt i
gatan; jag måste tro på den här

gatan & anledningarna för att vandra ensam på natten
& så skriver jag & tänker på dig i förfluten tid
& vet att bara några timmar efter att du dött
hade din wikipediasida ändrats för att skildra
faktum & då visste jag att du verkligen var borta
& det stod bortom alla tvivel & ditt liv var inte
längre en artikel som inte citerar sina källor
utan snarare en sång fri från kidnappare och fiender
& krokodiler som gråter aloe vera tårar ja glöm
att det inte spelar roll nu, du kommer att ansluta till mr roh
någonstans bakom ett vattenfall & tillsammans kommer ni
vänta på att resten av oss ska anlända (en efter en som
sommardagar fyllda med tårar som faller & händer

& solsken

Seoul, 2009

** Tehran Boulevard*

SUNSHINE FOR KIM DAE JUNG

on the day you died i heard helicopters
& jet planes flying over seoul's old head
the sun was shining hot & burning down
teheran-ro* & the steel streets of gangnam
were full of young girls holding umbrellas
by the subway entrance a young man held
the hands of an older man who was writing
something on a small pad, both looking sad
about something though I knew it wasn't
you; & as I walked down the stairs into the
subway station I watched girls coming up
holding handbags over their behinds to
prevent the up-skirt glances & cameras
i'd recently read were on the increase ...
i knew that you had just died & so how
could anybody here have that knowledge
but it made me sad in any case to think
about your long & amazing life & the life
of gwangju people that is so different from
that of the girl walking through gangnam
wearing a face-mask not because of flu
but due to a recent visit to the face doctor
& it's not her fault & I don't know anything
about her life but i wonder what's the point
of all this though i don't expect an answer
from her let alone anyone here i must find my
own reasons for life & carrying on within me,
i have to stop thinking about sad things like
the photo of you and kim jong-il, hand in
hand at last, while ko un looked on; i have
to believe in some sphere of freedom where
girls can walk around wearing short skirts
& holding umbrellas to protect their bleached
faces from the harmful old sun's gamma rays
& boys do not have to do their twenty six
months & old women don't have to live in
basement apartments & crawl up the stairs
& no one tries to steal up-skirt glances at
anyone & tawdry old mats covered with red
chillis spread out to dry can be left in the

middle of the road; i have to believe in this
road & the reasons for walking alone at night
& so i write & think of you in the past tense
& know that within hours of your death your
wikipedia entry had been changed to reflect
the fact & then I knew you were really gone
& it was all beyond dispute, & your life was no
longer an article that doesn't cite its sources
but rather a song free of kidnappers & enemies
& crocodiles crying aloe vera tears yes forget
that it doesn't matter now, you'll join mr roh
somewhere behind a waterfall & together you'll
wait for the rest of us to arrive (one by one like
days of summer filled with moving tears & hands

& sunshine

Seoul, 2009

** Tehran Boulevard*

KOM MED MIG, IGENOM

grinden, vi kommer att hitta vägen
men skynda, gör det. Gången är
dold men där ändå –
löven kommer att förklä den igen
när vi väl passerat. Följ
barnen, de kommer att veta vägen;
Deras fötter kommer alltid att finna de
lenaste stenarna. Spring med mig.
Den här vägen är säkrare & längre bort
från oljudet, från vad som jagar oss.
Det finns alltid där, så börja springa.

Din mage är ännu inte en bomb.
Din mage döljer inte en bomb.

Du flyger upp och över grinden.
Du sveper bort de sista löven på
grenen och de faller av, täcker
vår väg. Det springer ett barn
framför oss. Hon verkar veta
vägen men tvekar & vänder sig om
för att se på mig. Vet du
vägen? frågar hon och du får
upp henne i dina kjolar och vi springer.

Din mage är ingen bomb.
Din mage döljer ingen bomb.

COME WITH ME, THROUGH

the gate, we'll find the way
but hurry, do. The path is
hidden but there all the same -
the leaves will disguise it again
when we've passed. Follow the
children, they'll know the way;
their feet will always find the
smoothest stones. Run with me.
This way is safer & farther away
from the noise, from what chases us.
It's always there, so start running.

Your belly is not yet a bomb.
Your belly does not hide a bomb.

You fly up & over the gate.
You brush the last leaves on the
bough & they fall off, disguising
our path. There is a child running
ahead of us. She seems to know
the way but hesitates & turns
to look at me. Do you know the
way? she asks, & you bundle
her up in your skirts & we run.

Your belly is not a bomb.
Your belly does not hide a bomb.

ÖVERGÅNGEN

This is the phase you will need to get through very quickly now. It's already too late to plead ignorance, or a special case. You've strayed into the grey zone between care factors. On one hand: zero. And on the other: none. Someone is about to tap you on the shoulder, asking for something: papers, identity, drugs. It doesn't matter what they want exactly, only how you react. It must be in time. It must seem casual, beyond effortless. You must act as if you truly could not care less. This is good. This is very, very good. As a reward, please find two single bus tickets enclosed. The first one will get you to the station. The second has already expired.

David Prater, född 1972 i Dubbo, Australien och bor just nu i Sverige. Han är poet, redaktör och forskare. Papertiger Media publicerade hans första diktsamling, *We Will Disappear*, (*Vi kommer att försvinna*) 2007, och på Vagabond Press kom samma år diktboken *Morgenland*. Hans dikter har förekommit i en stor mängd australiensiska och internationella tidningar, och han har framträtt vid olika festivaler i Australien, Japan, Bulgarien, Canada, USA, Nederländerna och Makedonien. Sedan 2001 är han redaktör för *Cordite Poetry Review* (<http://cordite.org.au>), en tidskrift för australiensisk poesi och poetik. Han bor förnärvarande i Karlskrona, där han Sweden forskar i ämnet elektronisk litteratur och pedagogik vid Blekinge Tekniska Högskola.

David Prater was born in Dubbo, Australia in 1972 and now lives in Sweden. He is a poet, editor and researcher. Papertiger Media published his first poetry collection, *We Will Disappear*, in 2007, and Vagabond Press published his chapbook *Morgenland* in the same year. His poetry has appeared in a wide range of Australian and international journals, and he has performed at festivals in Australia, Japan, Bulgaria, Canada, the United States, the Netherlands and Macedonia. Since 2001 he has been the managing editor of *Cordite Poetry Review* (<http://cordite.org.au>), a journal of Australian poetry and poetics. He currently lives in Karlskrona, Sweden where he is undertaking post-doctoral research on electronic literature and pedagogy at Blekinge Tekniska Högskola.